

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Гром Ігор Юрійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 55 Конституції України (конституційність) припис пункту 3 частини першої статті 288 Кодексу України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 року № 8073–Х (далі – Кодекс), згідно з яким постанову по справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржено *„постанову іншого органу (посадової особи) про накладення адміністративного стягнення, постанову по справі про адміністративне правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксоване в автоматичному режимі – у вищестоящий орган (вищестоящий посадовій особі) або в районний, районний у місті, міський чи міськрайонний суд, у порядку, визначеному Кодексом адміністративного судочинства України, з особливостями, встановленими цим Кодексом“*.

Автор вважає, що оспорюваний припис пункту 3 частини першої статті 288 Кодексу не узгоджується з частиною другою статті 55 Конституції України, оскільки внаслідок застосування способу оскарження постанови про накладення адміністративного стягнення у вищестоящий орган (вищестоящий посадовій особі), особа, яка притягується до адміністративної відповідальності, фактично позбавляється права на оскарження такої постанови до суду.